

lig klart, at der ogsaa kunde være Spørgsmaal om Suspension af en Skolelærer i det Tilfælde, hvor han for Domstolene tiltales for sit Forhold, og man kunde da muligt være i Tvivl, om i saadanne Tilfælde Skoledirektionen kunde suspendere. Hvis man ei vil anerkende, at Direktionen har denne Myndighed, da mener jeg, der var ligefrem tabt Noget ved at flytte de nævnte Ord ned til § 27 b.; thi saa gav den nye Lov ikke den savnede Hjemmel for Skoledirektionen til at suspendere en Skolelærer i saadanne Tilfælde, hvor hans Forhold var af en saa alvorlig Befættelse, at det blev gjort til Gjenstand for Tiltale ved Domstolene. Anser man det derimod for utvivlsomt, hvad jeg for min Person rigtignok gjør, at Skoledirektionen i et saadant Tilfælde maa kunne suspendere ham, ja saa kommer man til det samme Resultat som den ærede Ordfører, at Forholdet bliver det samme, hvad enten man følger Ministerens Forslag eller ikke; men jeg tror som sagt ikke, at der med Højre kan gøres den Indvending mod Udvalgets Flertals Forslag til § 27 a., at der skulde være mindre logisk Sammenhæng i det; thi det kan helt vel opfattes saaledes, at § 27 b. omhandler den Fremgangsmaade, der særligt er at følge, naar Skolelæreren indstilles til Afstedigelse uden Pension, medens § 27 a. omhandler andre Forhold vedkommende Skoledirektionens Myndighed og derunder blandt Andet den Ret og Afgang, den overhovedet skal have til, hvor der maatte være Anledning dertil, at suspendere Skolelæreren. Dette være nu som det vil og er i og for sig mindre vigtigt; hvad jeg derimod sætter særlig Pris paa, er, at baade det ærede Udvalg og den ærede Minister ere gaaede ind paa den Betragtning, som jeg efter Gode søgte at gjøre gjældende ved 2den Behandling, nemlig at der burde gives Skolelæreren, naar han skulde miste sin Pensionsret, en større Garanti, end der laa i det til anden Behandling foreliggende Forslag, i hvilken Henseende man har optaget den Tanke, som jeg tillod mig at anbefale til Overveielse, nemlig, som jeg i Korthed kan udtrykke mig, at den Stilling, som Rigsdagen indtager lige over for Embedsmanden, naar der er Spørgsmaal om, at han skal afstediges uden sin sædvanlige Pension, skulde gives Skoleraadene lige over for Skolelæreren. Jeg tror, at det kan forsvares, at i et saadant Tilfælde, naar Direktionen og Skoleraadets samstemmende Instilling om Afsted uden Pension billiges af vedkommende Minister, bortfalder Afgang til at faae Tilregneligheds-spørgsmaalet prøvet ved Domstolene. Naar altsaa Ministerens

Afstedigelse af en Skolelærer foreligger saaledes begrundet, at den først er støttet til Skoledirektionens Indstilling og dernæst til Skoleraadets samstemmende Beslutning, tror jeg ikke, at man med Højre kan befrygte, at der skulde ske Skolelæreren nogen Uret. Paa den anden Side veed jeg, hvor megen Vægt der fra mange Sider lægges paa, at slige Spørgsmaal ikke altid skulle kunne bringes ind under den i det Mindste undertiden noget vanskelige judicielle Afgjørelse. Den nu af Udvalget foreslaaede Afgjørelsesmaade nærmer sig aabenbart til den, der for Embedsmændenes Vedkommende blev foreslaaet i Lovforslaget fra 1850-51; naar det er blevet sagt ved en tidligere Forhandling, at der fra det Forslag egentlig ikke blev Andet tilbage end en Art af Erkjendelse eller Følelse af, at den nuværende Tilstand ikke var god, medens man dog var i Usikkerhed om, hvilken Vej man vilde gaa, vil jeg ikke ligefrem modsigge denne Maade at udtrykke Sagen paa; men jeg tror ikke at tage feil, naar jeg tilføjer, at Grunden til, at der ikke kom Mere ud af Forsøget paa en ny Ordning for Embedsmændenes Vedkommende, laa i en vis Stiksigte hos Rigsdagen, der efter Forslaget skulde opgive Noget af sin Magt. Den Afgjørelse nemlig, som den dengang foreslaaede Autoritet, sammensat af Mænd i høiere administrative og judicielle Stillinger, skulde træffe, var nemlig bindende, saa at, naar den havde erklæret, at Embedsmanden var pensionsberettiget, saa skulde Pensionsretten ikke kunne nægtes, altsaa Rigsdagens modstaaende Opfattelse skulde ikke kunne gjøre sig gjældende, og det kan vel være, at der var Ulyst til at opgive denne Myndighed fra Rigsdagens Side. Men jeg skjønner ikke, hvorledes der skal kunne opstaa nogen lignende Sidebetragtning her, som skulde gjøre det vanskeligt at gaa ind paa det Forslag, som her er opstillet. Paa den anden Side naas, som sagt, en Betyggelse lige overfor en Afstedigelse, fremkaldt ved en eller anden sjældelig Stemning eller altfor streng Bedømmelse, og jeg tror altsaa, som sagt, at der er opnaaet en passende Betyggelse for Skolelærerne, medens der paa den anden Side er aabnet Afgang til at fjerne en uærdig Skolelærer uden Domstolenes Mellemkomst.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg opfatter de to Paragrafer, som her foreligge under Vædringsforslaget under Nr. 19, saaledes, at de betegne en